

вѣтствія и етикетны поздравленія, най-послѣ съ-
днѣхъ, и гледахъ мя, и двамата съ единъ видъ
блаженствованіе.

— Е, попытахъ азъ, свърши ли ся ?

— Свърши ся, отговорихъ и двамата.

— Добръ ли ?

— Много добръ, отговори г-жа Порое.

— Чудесно, възгласи г. Ловепень. А слѣдъ малко
помълчаваніе приложи и това, Бевланъ отива поврага.

— И Елуень, приложи г-жа Порое, отива
подиръ му.

На това азъ издадохъ гласъ на недоумѣніе
и, — Що станъ ? попытахъ.

— Пріятелю, отговори г. Ловепень ; сватбата
ся виждаше по всичко права, и разумѣва ся щѣ-
ше да докара благополучіето и на двамата, ако
съжитіето на съпругъ и съпругъ е просто тър-
говско съдружество ; но не е тѣй работата. За
това, като ся поиска съдѣйствіето ми въ спо-
годбѣтъ, азъ счетохъ за моѣ дѣлжностъ да ис-
пытамъ, не само взаимнытъ състоянія, но и на-
клонноститъ на сърдцата и свойствата на харак-
теритъ. И тѣй пригледахъ тутакъ си отъ нача-
лото че тая женитба не бѣ угодна на никого,
нито на достойнѣтъ ми пріателкѣ г-жѣ Ларокъ,
нито на любезнѣтъ ѣ момъ, нито на по-разум-
нытъ имъ пріатели, съ единъ рѣчь не бѣ угодна
никому, освѣнь само на годеника за когото мал-
ко бѣше мя грижа. Наистинѣ (справѣтъ тѣзи за-